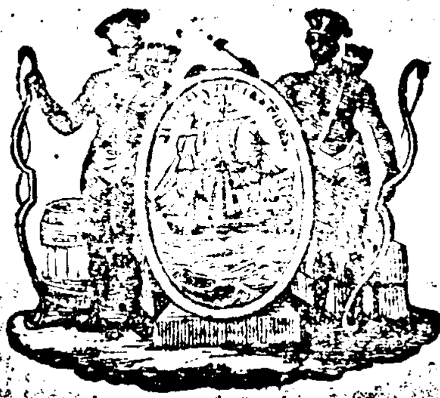
Ao. 1855. Dingsdag,

No. 31. 13 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

[3916] Alzoo J. B. Evertsz, Eigenaar der plantaadje *Lust en Rust*, gelegen in de divisie *boven Suriname en Thorarica*, zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om den slaaf *Christiaan*, geboren in 1803, zoon van *Salliete* van dat effect af- op zijnen privé-naam te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 8sten dezer maand No. 275. zijn tot *Leden van de Commissie van Onderwijs* benoemd, de Heeren:

Mr. G. de Meinertzhagen,
Mr. G. J. A. Bosch Reitz en
J. H. Zaal.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 Maart 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 286, is, onder de nadere goedkeuring des Konings:

1o. Aan den Heer H. G. Roux, op het daartoe door hem gedaan verzoek, *eervol* ontslag verleend als Lid van den Kolonialen Raad en als Heemraad der divisie *Saramacca*, met dankbetuiging voor de door hem in die betrekkingen bewezen goede diensten.

2o. Provisioneel tot *Lid van den Kolonialen Raad* benoemd, de Heer, Mr. B. Lyon; met opdragt tevens aan hem van het *Heemraadschap* der divisie *Saramacca*.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris;
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 11 Maart 1855.

Op den 2den Maart 1855 zijn in ondertrouw opgenomen:

Matthias Kaspar Bramberg
en
Auguste Pauline Baur.

Ale Sakes Wiersma
en
Josephina Paulina Dutrier.

De adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Op den 3 Maart ll. de slaaf *Baron*, aankomende Koegestellen, en
Op den 7 Maart ll. de slaven *Sophie*, *Charlotte*, *Henriette*, en *Louise*, aankomende A. B. de Vries.

Terwijl sedert 1o. Februarij ll. nog als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Adriana*, aankomende J. P. A. van Heuren.
en 2o. De slavin *Anne*, aankomende A. G. Rehme.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Administrative Politie.

Aan de Ingezetenen dezer stad en van hare buitenwijken wordt bij deze kennis gegeven, dat gedurende de maand *Maart*, door de Administrative Politie eene Algemeene Schouwing zal worden gehouden over de *Straten*, *Gebouwen*, *Grachten*, *Waterloozingen*, *Keukens* en *Stookplaatsen*, en zulks in overeenstemming met de voorschriften, vervat in de Publicatien van 25 November 1828 G. B. No. 17 en 2 Julij 1835 G. B. No. 13.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Administrative Politie.

De Ingezetenen dezer stad worden met nadruk herinnerd aan de inachtneming der verordening, voorgeschreven bij de Publicatie van 19 | 25 November 1828 G. B. No. 17, waarbij op verbeurte der daarvoor bepaalde boete, de verpligting aan ieder is opgelegd, om in de maanden *Maart* en *September*, de straat langs zijne woning, ter breedte van *vijftien* voeten met Schulpen te beleggen.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het ontvreemden van *een* gouden SCHAAR, *drie* paar gouden OORRINGEN, *twaalf* gouden VINGERRINGEN, waaronder een gemerkt met de letters **J. V.** en *een* dito met de letters **R. d. V.**, *een* bloedkoralen BORSTSPELD, *een* zwart *KOORD*, waaraan een Gouden TAND; een SCHUITJE, een HARTJE en *een* NAGEL met GOUD bezet zijn gehecht, alsmede *een* zilveren VINGERHOED; zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voormelde voorwerpen niet te koopen, en uitgenoodigd om, bijaldien dezelve ter verkoop mogten worden aangeboden, die aan te houden en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Plaatebrug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen van een *ongeboeid* **CEDER CORJAAL**, lang 25 voeten, gemerkt **A. J. T.** en voorzien van 3 knieën, — zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voormeld Corjaal en toebehooren niet te koopen, en uitgenoodigd om bedoeld Corjaal, bijaldien hetzelve ter verkoop mogt worden aangeboden, aan te houden en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 2e. Afdeeling, gehouden wordende aan de *Wageweg straat*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

Transport.

Den 9den Maart 1855. M. J. Samson aan E. W. Cattula, van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat*, N. W. La. D No. 186. O. W. La. D No. 198.

Paramaribo, den 9 Maart 1855.

De Griffier bij het Geregtshof,
(3922) MARTINI VAN GEFFEN.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester brengt bij deze ter kennis van het algemeen, dat de lijsten der SLAVEN, ter berekening van de verschuldigde *Hoofdgelden*, bedoeld bij de Publicatie van 10 Augustus 1853 G. B. No. 8, van heden af ten zijnen kantore ter inzage van belanghebbenden zijn nedergelegd.

Paramaribo, den 13 Maart 1855.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester voornoemd,
A. WILDEBOER.

Op Vrijdag den 16 dezer, des voormiddags ten 9 ure, zal de **Curator** bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door- en ten huize van den Vendumeester J. C. **Gomperts** publiek doen verkoopen:

De **GOEDEREN** gevonden in de volgende *desolate* boedels, als: **M. H. Raskein, J. M. Atlas, L. H. Honnen, F. de Lindes, J. L. Wagenum, J. C. van Winkel, A. C. Sack, J. Hemsing** en **D. Ruimveld.**

En vermits in die boedels tot dusver geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 12 Maart 1855.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(3951) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, dagvaart bij deze alle bekende en onbekende crediteuren:

Van de Erven **du Peijrou**, wegens de provenuen van de op den 1n. December 1854, bij executie verkochte Plantaadje *Perou* cum annexis, en de daaraan behoorende verlatene plantaadje *la Nouvelle Esperance* cum annexis.

en van de plantaadje *Libanon* cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, beiden aankomende de Erven **du Peijrou** voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter *præ et concurrentie rolle* van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 4n. Mei 1855, des voormiddags ten *acht* ure, ten einde aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen; voorts hunne sustenuen van *præ et concurrentie* optegeven, en wijders met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo den 12 Maart 1855.*

SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

der Plant. *Waterloo*, bieden bij inschrijving, te koop aan:

30 BALEN ***Extra***
SCHOONE KATOEN,

liggende ter 'landswaag.

De inschrijvings - billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot **HEDEN MORGEN** ten 9 ure, aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de **KATOEN**, onmiddellijk in ontvang moeten genomen worden. (3910)

Paramaribo, den 13 Maart 1855.

SEQUESTERS

der Plantage *Livorno* aankomende de Erven L. E. H. FORBERGER, bieden bij inschrijving tegen **KONTANTE BETALING** te koop aan:

P. m. **13** vaten **SUIKER.**

De inschrijvings - billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Donderdag den 15den dezer, des morgens ten 9 ure, aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker *dadelijk*, voor rekening en risico van den kooper, van Plant. moeten worden afgehaald. (3912)

Paramaribo, den 12 Maart 1855.

Nieuwstijdingen.

Frankrijk.

De Parijsche *Constitutionnel* behelst een artikel, strekkende om het gunstige oordeel van buitenlanders over het Fransche leger in het Oosten, en tevens ook het minder gunstige oordeel over de Engelsche troepen te doen uitkomen. »Een ieder meent over krijgszaken te kunnen oordeelen — zegt het genoemde ministeriele blad hoofdzakelijk —; zoo hoort men ook thans nog soms met geringschatting spreken van onze militaire oefenschool in Afrika, en van de daaruit voortgekomen troepen. Doch buitenlanders geven hun de verdiende eer. In hun oog heeft Algerie de inrigting onzer krijgsmagt tot volkomenheid gebragt, en voor haar onverschrokken soldaten en officieren aangekweekt, en is de Krim de oefenschool waar onze soldaten in slagorde leeren vechten en onze generaals groote massa's krijgsvolk leeren aanvoeren en bestieren.

»De andere natien zien met bevreemding de verwonderlijke lotsverwisselingen waaraan de Voorzienigheid als opzettelijk ons legerschijnt te onderwerpen om het trapsgewijze in alle opzigten tot volle sterkte te laten rijpen; niet zonder bezorgdheid bedenken zij reeds, welke rol voor ons leger bewaard is ingeval de oorlog nader bij Duitschland mogt komen.

»Een opmerkelijk blijk daarvan zien wij in een voor ons liggend stuk, zijnde een uit het Oosten gekomen brief of liever rapport van groote uitgebreidheid, bestemd voor een Duitsch gouvernement. Het beschrijft de geallieerde krijgsmagt in de Krim zoo uitvoerig en in bijzonderheden, als of het een uitgewerkt verslag eener wapenschouwing over al de wapens ware.

»Eerst vestigde de schrijver de aandacht op het verschil tusschen het Engelsche en Fransche leger. In het Engelsche heerscht de zucht naar uiterlijke regelmatigheid en de splitsing in twee kasten: er is, behalve wanneer men den vijand ontmoet, geene aanraking tusschen officieren en soldaten. Terwijl de Fransche officieren, altijd onder hunne manschappen verkeerende, de behoeften derzelve bestendig ter harte nemen, blijven de Engelsche officieren werkeloos, zoo niet onverschillig bij die behoeften; daarin te voorzien is in hun oog iets dat het gouvernement alleen aangaat. Daarentegen hebben de Engelsche officieren een zeer levendig besef van eer en pligt, en zij zullen de heldhaftigste daden verrigten, altoos zonder zich te haasten. De Engelsche soldaten zijn eenigermate van denzelfden aard als hunne officieren; zij vechten bewonderenswaardig, houden slecht wacht en zijn middelmatige arbeiders. Eigenlijk moesten zij bedienden hebben voor al den arbeid die den strijd voorafgaat en volgt. Het is een prachtleger, om zoo te spreken, in het gevecht overheerlijk om te aanschouwen, maar niet deugende voor dagen van kommer en gebrek. De inrigting der Engelsche krijgsmagt is gebrekkig, omdat zij onvolledig is en geen afzonderlijke aanstalten voor het administrative gedeelte der dienst bezit.

»Daarentegen merkte de steller van het rapport op, dat het Fransche leger uit zijn aard geschikt is om gebrek te lijden, dat is om den oorlog met volharding te voeren, mits die zoo aandoenlijke gemoederen in gestadige spanning worden gehouden.

»Vooral schijnt het bij de beschouwing van ons leger den vreemden verslaggever, dat het meerendeel der Fransche officieren boven het middelmatige is; velen, zegt hij, schieten in kunde te kort; maar dit gebrek wordt goedgemaakt door de Fransche gevatheid, die op het oorlogsveld overgaat in behendigheid en vindingrijkheid, en hen leert zich met alles te behelpen en van het voorhandene alle mogelijke partij te trekken.

»De nieuwelings in de Krim gekomen Fransche soldaten, zegt het voor ons liggende verslag, hebben veel van ziekten te lijden; maar binnen kort zijn zij als omgeschapen, hun lichaamsgestel voegt zich naar de leefwijze en lucht. In drie weken tijds is de recruut verdwenen, en heeft men in zijne plaats eenen soldaat, die op zich zelven en zijne aanvoerders vertrouwt. De Krim is als een groot »drilveld," waaruit de kern eener geduchte krijgsmagt zal voortkomen, vooral indien de taaiheid, welke de Fransche soldaat in Afrika en in de Krim opdoet, eene zijner blijvende eigenschappen wordt."

—Een van de Turynsche berigtgevers der *Indépendance Belge* meent dat Piemonts toetreding tot het Westersche verbond groote verdeeldheid onder de politieke partijen niet alleen daar te lande maar in gansch Italie zal te weeg brengen. »De zamensmelting—schrijft hij—die men bezig was te bewerken onder de verschillende schakeringen der liberale denkwijze, is nu niet langer mogelijk. Piemont zal, nu het in het Oosten oorlog gaat voeren, roem kunnen behalen en alzoo de eer van het Italiaansche krijgsvolk herstellen; misschen kan het bij de beëindiging des oorlogs eenig voordeel voor zich bedingen; maar het is voortaan niet langer in staat om Oostenrijk aan te vallen, dewijl deze mogendheid ook deelgenoot van het Westersche verbond is. Doch Italie's bevrijding van alle gezag des buitenlands, met andere woorden de strijd voor Italie's onafhankelijkheid en tegen Oostenrijk, is een doel hetwelk een aanzienlijk deel der liberale partij in Italie nog niet zal willen ter zijde stellen."

Engeland.

In eene onlangs gehouden jaarlijksche vergadering van het Edimburgsche Bijbel-genootschap wederlegde de voorzitter, lord Panmure eene onlangs door den heer Bright aangevoerde bewering, dat de keizer van Rusland de verspreiding van Bijbels in zijne staten toelaat. Dit is *niet* het geval. Keizer Alexander heeft eene vertaling van den Bijbel in het Russisch doen vervaardigen; de tegenwoordige keizer gedoogt wel de aflevering der van die uitgave nog voorhanden exemplaren, doch gaf tot een nieuwen druk zijne toestemming niet. Alleen de Duitsche Protestanten in Rusland, de Finnen, mogen Bijbels in hunne moedertaal bezitten; dit echter moet der Russische regering niet als verdienste aangerekend worden, daar het slechts de vervulling is van eene voorwaarde, die de bewoners van Finland stelden toen zij zich aan Rusland onderwierpen. Minder gunstig liep het den Duitsch-Moravischen kolonisten in de Krim af, die derwaarts waren getogen om de Tartaren te bekeeren. Kort slechts duurde het of men verbood hun den Bijbel te prediken, en werd hun aangezegd, dat wilden zij bekeeren, slechts eene bekeering veroorloofd was — die tot de Grieksche kerk.

Spanje.

Een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Madrid van 17 Januarij zegt: »Het is thans buiten twijfel dat de Carlisten in de weer zijn, en zich alom in Spanje gereed maken om in de aanstaande maand Mei een grooten slag te slaan. In Madrid zelf zijn deelgenooten van die zamenzwering, welke van hunne plannen en verwachtingen geen geheim maken. Het gouvernement heeft een regiment troepen naar Navarre moeten zenden, alwaar verscheiden benden gewapende Carlisten voor den dag gekomen zijn. Eene dier benden heeft te Estella het garnizoen ontwapend, hetwelk door het ontslag van vele manschappen, wier diensttijd verkort en verstreken was, tot eene sterkte van slechts 110

man was verminderd, terwijl de gansche bevolking der stad uit vrees instemde met de kreten der bende en met deze *leve Montemolin* riep. Eenige dagbladen verzekeren dat Cabrera, de vermaarde aanvoerder van de Carlistische vrijscharen, heimelijk de Spaansche grenzen overgetrokken is en zich thans in de Baskische provincien ophoudt; doch dit berigt schijnt onwaar te zijn.

» Heden hebben de officieren van de gewapende burgerij der hoofdstad zich naar den Hertog der Overwinning begeven, en hem verklaard dat zij nadrukkelijk protesteren moesten tegen den gang des bewinds, dien zij als reactionair laakten. Zij ontvingen van het hoofd des kabinets een antwoord, hetwelk hun niet regt voldaan heeft, zoodat zij het plan hebben om hun protest nog nadrukkelijker te herhalen. Reactionair is de gang des bewinds volgens het oordeel van onpartijdigen niet: deze meenen dat er sedert de revolutie een flaauwe of, juister gesproken, geheel geen gang in de regeringszaken is. Doch welk gouvernement zou in staat zijn om te doen al wat de moeijelijke tijdsomstandigheden vereischen, terwijl het onder eene souvereine vergadering van volksafgevaardigden staat, wier meerderheid wel het goede wil, maar evenwel het goede tegenhoudt, daar zij de onmisbare vereischten voor eene vruchtbare parlementaire werkzaamheid, namelijk ernst, geest van orde en zamenwerking, verloochening van eigenbelang en eigenliefde, niet bezit en zelfs geen begrip daarvan schijnt te hebben."

Een blik op de Militaire stelling van Rusland tegenover Pruissen.

In een der Duitsche tijdschriften komt een in deze dagen niet onbelangrijk artikel voor, over de militaire positie van Rusland tegenover Pruissen.

» Wij houden het, aldus wordt in dit artikel betoogd, hoe weinig belovend Pruissen's houding in de laatste maanden ook geweest mogt zijn, toch niet voor geheel onmogelijk, dat in de aanstaande lente, op het staatkundige schaakbord van Europa, een diep ingrijpende ommekeer zal plaats vinden, en die staat de klove van uit de tijden der heilige alliantie afstammende vooroordeelen, welke hem thans nog van de vertegenwoordigers van het Europesche volkenregt scheiden, moedig zal overschrijden, om hand in hand met Frankrijk, Engeland en Oostenrijk het Czarenrijk daar aan te grijpen, waar het alleen den slag kan ontvangen, die hem tot den vrede en zoodoende tot het laten varen van die dreigende positien kan dwingen, welke het meer dan eene halve eeuw tegenover half Europa en tegenover de kern van Azie op eene grenslinie van verscheidene duizende mijlen, heeft ingenomen.

» Van dit standpunt uitgaande, willen wij een blik werpen op de militaire taak van Pruissen. Er bestaat bijna geen punt, waarover de meeningen meer uitloopen. Men heeft daarin de vooroordeelen van den partijgeest gemengd en dientengevolge aan den eenen kant die taak te hoog geschat, en aan den anderen kant haar te gering geacht op eene wijze, die afkeuring verdient.

» Stellen wij hier als axioma eene bewering op den voorgrond, die geene bewijzen behoeft, omdat de waarheid er van niet betwijfeld kan worden, deze namelijk dat Rusland, in tegenstelling van andere minder uitgestrekte en sterker bevolkte rijken niet overal even sterk is voor den aanval en de verdediging op zijne verschillende fronten en dat onder deze allen, het naar het Westen gekeerde front, vooral echter de regtervleugel daarvan, welke tegenover het Weichselgebied van Pruissen gelegen is, — die linie is, op welke de Czaar in den kortsten tijd de aanzienlijkste strijdkrachten bijeen kan brengen en waar ten overvloede Rusland het beste er op voorbereid is, om een slag van zijn tegenstander af te keeren en eindelijk van waar het van zijne zijde het gemakkelijkste een aanval tegen midden Europa zoude kunnen doen.

» Dit groote Russische front tusschen Moldavie en Koerland, is niet alleen met betrekking tot de ligging van Oostenrijk en Pruissen, in een regter- en linkervleugel verdeeld, maar ook met het oog op de topographische eigenschappen van de achterwaarts liggende Russische landen. Wij spreken hier vooreerst van de uitgestrektheid gebieds, dat naar het Oosten, door het bovengedeelte van de Dnieper begrensd wordt en dat thans onder den algemeenen naam van West-Rusland bekend is. Midden door dat gebied loopt de breede moerasstreek van de Priperz, of zooals men het ook noemt de Pinsker- en Roklino moerassen, en wel zoodanig dat van de zeven gouvernementen, welke die landstreek bevat, vijf, namelijk Wilna, Grodno, Witebsk, Mohilew en Minsk ten Noorden van die gronds afscheiding, en Volhijnie en Podolie ten Zuiden daarvan gelegen zijn.

» De eigenlijke kern van het Russische rijk, namelijk Groot-Rusland, vooral de naast aan het district Moskou liggende gouvernementen, liggen achter de regter, naar Pruissen gekeerde frontlinie; om strijdkrachten van daar op het Poolsche oorlogstooneel, op hetwelk alle worstelingen tusschen Pruissen en Rusland moeten betreden worden, te werpen, behoeft men ze slechts vooruit te schuiven; om ze daarentegen naar Volhijnie en Podolie te voeren, zou het noodig zijn de troepen langs eene gebogene marschlinie, eerst van het noorden naar het zuiden, om de moerassen heen, en eerst nadat de strategische paralelkring bereikt is, in regte linie vooruit te laten marcheren. Met andere woorden: een oorlog in den grooten stijl, waarin het op eene spoedige vervanging van strijdkrachten en vooral op een stelsel van geregeld vooruitschuiven aankomt, zal Rusland oneindig beter kunnen volhouden tegen Oostenrijk dan tegen Pruissen.

» Geene magt heeft op deze verhoudingen koener combinatien en plannen gebouwd dan Rusland zelf. De vleugel van zijn groot het midden van Europa toegewend front, waar het de meeste militaire magt kan ontwikkelen, moest aan Rusland ook toeschijnen als het geschiktste punt, van waar practisch zijne heerschzuchtige begeerten te verwezenlijken en de beslissende slagen te slaan zijn; die te midden van de eene of andere Europesche krisis zijne suprematie in het hart des werelddeels tot een volledig feit moesten maken. Hierbij kwam nog een bezit, welks hooge waarde door de tegenstanders van Rusland vroeger miskend en eerst op den regten prijs gesteld werd, toen deze mogendheid door een bewonderenswaardig stelsel van versterking genoegzaam had te kennen gegeven, op welk een hoogen prijs zij dat bezit stelt. Wij bedoelen Weichsel-Polen of zoo als een Sarmatisch uitgewekene het eens noemde: het congres-koningrijk.

» Men zal zich de citadellen herinneren, uit welke men in oude tijden groote en volkrijke steden, die tot bewegingen tegen de regeringen genegen waren, gewoon was te beheerschen. Welnu, zulk eene citadel, in den geest van eene bevestiging van het land en met het doel om de beide groote Duitsche mogendheden te domineren, heeft Rusland van geheel Polen willen maken.

» Op zich zelf reeds is deze groote provincie van Rusland reeds op een gedeelte van de naaste kommunicatie-wegen gelegen, welke het oostelijke Oostenrijk met de oostelijke helft van de Pruissische monarchie verbinden. De loop van den stroom de Weichsel, de sterkste en belangrijkste waterweg, welke het grondgebied der beide Duitsche mogendheden in verbinding met elkander zoude kunnen stellen, is door de ligging van Polen, op eene uitgestrektheid van ongeveer tachtig mijlen, onbruikbaar voor Oostenrijk en Pruissen geworden. Een voortrukken der Russen in de rigting van Kalisch op Breslau — en daartoe heeft men, is het leger eenmaal geconcentreerd, slechts weinig dagen noodig, — zoude Oostenrijk bijna strategisch van Pruissen afscheiden.

» Wanneer men deze stand der zaken, speciaal met het oog op een of- en defensief verbond tusschen Oostenrijk en Puissen kan begrijpen, dan moet men ook niet vergeten, dat het bijzonder gevaar voor Pruissen, — dat hetwelk het alleen zou de moeten doorstaan, nog veel grooter is. Daaromtrent zijn alle militairen het eens in hun oordeel: » Een marsch van 300,000 man Russen van Warschau naar Frankfort aan de Oder, doet de Hohenzollernsche monarchie in een storten!"

Wanneer Pruissen ooit een kamp met Rusland aanvangt, zoo kan het daarbij wel geene andere gedachte tot leiddraad zijner operatien nemen, dan naar eene verplaatsing der Pruissisch-Russische grenzen te streven, ten gevolge waarvan in het ongunstigste geval de Weichsel, in het betere de Buglinie, en in een nog gunstiger de Pinsker-Moerassen en de Niemen de grenzen zouden worden.

Wij willen hier éven stilstaan bij de vraag hoe een oorlog, met het doel op zulk eene uitbreiding van grondgebied zou te voeren zijn. Het zoude vermetel zijn daarover meer dan eene bloote meening uit te spreken. Omvangrijke en jarenlange studien van het tooneel des oorlogs kunnen alleen tot een juist oordeel daarover het regt geven.

» Het zal iedereen duidelijk zijn, dat Pruissen zulk een kamp niet kan volhouden met uitzigt op een goeden uitslag, wanneer het alleen staat, maar slechts in een voor het plan bijzonder goeden toestand der Europesche verhoudingen, welligt slechts alleen in het tegenwoordige tijdperk en niet meer wanneer dat tot een einde is gekomen. Rusland kan door zijne ligging tegen Pruissen meer strijdkrachten dan tegen een anderen staat in het veld brengen; een afzonderlijke strijd tegen Rusland is voor Pruissen derhalve onraadzaam. Slechts indien de tegenwoordige verhoudingen van Europa blijven voortbestaan, en dan als een bondsoorlog is een kamp tot uitbreiding van grondgebied denkbaar. Dat Frankrijk en Engeland tegelijk tegenover Rusland staan, is daarbij eene *conditio sine qua non*. Oostenrijk's medewerking vermeerdert buitendien de kansen.

» Mogt Pruissen in dezen oogenblik met Rusland breken, dan zoude de Czaar hoogsten 200,000 man in Polen kunnen werpen; waartegen Pruissen het dubbele zoude kunnen overstellen, waarbij nog het voordeel van de vooruitspringende ligging van Oost-Pruissen te voegen is. Het is ook niet te denken dat de Czaar zich in den Modliner-driehoek sterk genoeg zoude achten om er aan eene omtrekking door de Pruissische troepen, van den kant van de Niemen, het hoofd te durven bieden. Naar alle gedachte zouden de Russen zich achter dien stroom

terugtrekken en Weichsel-Polen doen ontruimen, terwijl het Pruissen's taak alleen zoude zijn de vestingen Nieuw Georgiewsk, Praga, Sierock, Iwangorod, Bresc-Litewcki en Zamosc te bedwingen. Mogt Rusland zich in den driehoek van Modlino staande houden, dan zoude men van den Pruissischen kant naar voren te trekken hebben, en de Russen door een strenge insluiting moeten uithongeren, in plaats van met geweld in deze verdedigings-ruimte binnen te dringen. De spoorwegen in Silezie en Pruissen geven de middelen aan de hand om zelfs 400,000 man in het binnenste van Polen te onderhouden. De Russen zullen er daarentegen wel niet op ingerigt zijn, uit de magazijnen der drie eerstgenoemde plaatsen zelfs de helft van zulk eene krijgsmagt te onderhouden, — zelfs niet voor eenige weken gezwegen van maanden; wanneer de toevoer is afgesneden.

» Mogt Oostenrijk zich met Pruissen vereenigen dan zoude men waarschijnlijk Groot-Rusland zelfs kunnen aangrijpen, want het is bijna zeker dat Rusland alsdan den strijd aan de grenzen niet zou aannemen, maar zijne troepen in het binnenland concentreren."

Na Alexanders dood, 28 Aug. 54.

Mijn Alexander slaapt! — maar — 't is de slaap der dooden.
Geen menschelijke macht heeft ooit dien slaap verstoord.
Vergeefs was 't hem gewekt! wie 't stof eens is ontvloden
Is doof en blind voor d' aard en wat daar t'huis behoort.

Mijn Alexander rust! — verschrikkelijk was zijn lijden!....
Mij bloedde en brak het hart, bij elke jammerkreet.
'k Heb sidderend God gesmeekt: » o maak een einde aan 't strijden!..
» Neem, neem het kind tot u! stel paal en perk aan 't leed!"

God hoorde. Nog een zucht — en 't oogjen was gebroken.
De sluier van het graf was op hem neergedaald.
Een schooner toekomst was voor 't knaapjen opgeloken.
Gods Engel had zijn ziel voor eeuwig t'huis gehaald.

Hier zie ik hem niet weêr!... hij wischt, in d' afscheids-stonde,
Van Vaders bleek gelaat het klamme zweet niet af.
Wien 'k dan ook zegenen mag, hij knielt niet aan mijn sponde,
En volgt zijns vaders lijk niet naar 't gedolven graf.

Maar 't zij zoo! — ik aanbid, 'k zal trachten Hem te zwijgen,
Die me Alexander gaf en nu reeds tot zich nam.
Al buigt die last mij neêr, al voel 'k den boezem hijgen,
't Is alles weldaad, Heer! wat uit uw handen kwam.

Mijn kind is dood voor d' aard!... maar 't is toch niet verloren!
Neen! wat de dood vermag, die kracht bezit hij niet.
Mijn Alexander is voor 't betere land herboren,
En leeft in zeiner kring in 't Hemelsch

Dáár ben ik zeker van, leg ik eens neêr te sterven,
Hij zal, na mijn vertrek, hier niet verlegen staan.
Hij hoeft niet ouderloos Gods wareld door te zwerven,
En bedelend hier en daar om 't stuksken brood te gaan.

Waar hij nu is, is 't wèl! daar kent men leed noch zorgen.
Gods liefdehand voorziet, in wat men ginds behoeft.
Dáár is het nimmer nacht! dáár is het eeuwig morgen.
Wie in den hemel woont, wordt nimmer weêr bedroefd.

Wel valt de scheiding hard, ... maar licht zal 't uur ras naken,
Dat ons weêr saam vereent, mijn altijd dierbere zoon!
God weet, hoe spoedig ik mijn dagwerk hier zal staken!....
Geduld! ... tot wederziens, daar ginds voor 's Heeren throon!

v. Schaïck.

Producten - Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Katoen. Den 10den dezer, van plantaadje *Sarah*, 30 balen schoone a 22 cts.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 12den dezer, het schip *Adina Anna Susanna*, kapt. B. W. Schenk, naar Amsterdam, lading: 275 vaten en 60 blomvaten Suiker 413,327 pond, 12 puncheons Rum 1,458 gallons, 3 vaten en 2 pakken Huiden 3,197 pond en 450 pond oud koper. — Passagier: de minderjarige J. J. Leue.

Idem, de Eng. brik Pilgrim, kapt. D. Mac Kellan, naar Portland, lading 159 vaten Suiker 86,837 pond, 154 vaten Melassie 19,327 gall., 60 puncheons Rum 6,769 gal., en 70 Huiden. — Passagiers: de heeren J. Moore, H. E. Allison en de minderj. M. Benjamins.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Mina, kapt. C. P. Cupido, adres bij M. M. Curiel. Sluit MORGEN.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Louisa Christina, kapt. L. C. Peters, adres bij H. Degenhard.

Plata, kapt. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Wijnanda Lucretia, kapt. de Jong, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.